TEKST-PROGRAM

VED

VEGETARISK TIDSSKRIFT'S
30 AARS JUBILÆUM

OG

NYTAARSFESTEN I VEGETARISK FORENING'S
KØBENHAVNS AFDELING

17. JANUAR 1937

DATE'S TRYK - KBHVN.

PROLOG

Tider kommer, Tider gaar,
Seklets Trediedel er svunden.
Naar vi løfter Glas til Munden
er det gamle Tiders Skaal.
Tænker du, vi naar vort Maal?
Fare hen, fare hen
det er Menneskenes Skæbne.
Vi med Taalmod maa os væbne,
lægge i vor Vilje Staal
som det er vor Ungdoms Maal.
Blive ved, blive ved,
holde fast ved ædle Pligter,
ingen af os Sagen svigter.
Ren og ædel som Krystal,
er kun Kærlighedens Gral.
Vejen gaar, Vejen gaar
gennem underskønne Egne,
nogle maa for Fjenden segne,
deres Minde lever end,
skrevet dybt i vore Sind.
Løfter Fanen, løfter Fanen,
gaar i Spidsen med vort Mærke.
Vi med Idealer stærke
fejer ud blandt svage Mænd —
Ungdomsmodet lever end.
Rene Tanker, gode Tanker,
de vil lyse os paa Vejen,
de vil muntre os til Legen.
Leg med Toner, Leg med Sang,
letter Flokkens Fremtidsgang.
Friske Glæder, nye Glæder
har enhver, der Livet ejer,
Glæden bringer stedse Sejr,
Sejren lever, bringer Fred,
Freden skaber Frugtbarhed.
Atter Fred, atter Fred,
Øjnene og Kinder gløde —
ved det store Jubelmøde
vær velkommen, tøm dit Bæger,
Renheds Drik dit Hjerte kvæger.
Stille Timer, glade Timer
nydes sammen inden atter
vi en ny Beslutning fatter.
Kæmp for Fred i dette Aar,
da i Hjertet Fred du faar.

Kbhv.s Afd.s Formand.

FESTSANG

Mel.: Jeg har baaret Lærkens Vinge.

Nu vel mødt til Mand og Kvinde,
ret velkommen hver en Gæst,
gid De føle maa herinde
friske Pust af ægte Fest.

Lad os takke for den Lykke,
at gaa med i ædles Flok,
lad os med paa Værket bygge
tro, at Sejren vindes nok.

Aa, du arme Kampens Verden
tving dit vilde Hadets Blod,
lær af Fjendskabs onde Færden,
at kun Freden er os god.

Tak til For- og Nutids Aander
for hvert sandhedspræget Ord,
som i Kamp mod Slægtens Vaander
efterlod os lyse Spor.

Hilsen ud til alle Frænder
trindt omkring paa vide Jord,
som mod Lyset glad sig vender,
og paa Lysets Sejr tror.

Tak til hver en ægte Læge
(med og uden et cand. med.),
der vil Sjæl og Legem kvæge
ved, hvad allerbedst man véd.

Lad os virke, saa vi stævner
fremad mod det ædles Lejr.
Lad os kæmpe, det vi evner
for at fremme Lysets Sejr.

Ernst Heilmann.

EN OMVENDELSE

Sangsketch. Musik af Wennerberg.
(Efter at være bleven gift møder
Glunten atter Magisteren.)

Gl. Denne Doktor Christiansen hun
tager fejl af det sunde.
Nu min Kone serverer kun
Kød og Mælk som en Bonde.

Mg. Mælkeboller, det er da sundt,
Sagovælling er vel dig undt!

Gl. Ja, men Skindet ....

Mg. + Gl. Ja, det er dumt, horribelt dumt.

Gl. Mælkeskindet i Halsen sad,
ud af Døren jeg rendte,
gik til Restaurationen glad,
der var nogle Bekendte.

Mg. Naa, saa gik det vel bedre der?

Gl. Nej, der fik jeg kun Flæskesvær
altfor fedt og ...

Mg. + Gl. Ja, det var dumt, horribelt dumt.

Gf. Altfor fedt og for salt det var,
Sennep aad jeg i Mængde
jeg fik Brand i min Hals, min Far,
Gaflen hurtigt jeg slængte.

Mg. Flæskesteg faar, naar den er fed,
Mælkeskind til at glide ned.

Gl. Ja, men Halsbrand ...

Mg. + Gl. Ja, det var dumt, horribelt dumt.

Gl. Jeg med Halsbrand paa Strøget gik
og for mig at fornøje,
en Cigar jeg i Munden fik
og Monoclen i Øje.

Mg. Naa, saa gik det da rigtig godt,
med Cigar ser man ud saa flot.

Gl. Ja, men ligbleg ....

Mg. + Gl. Ja, det var dumt, horribelt dumt.

Gl. Ja, men ligbleg af Sult jeg var,
Maven sved af Tobakken,
naar man intet at spise har,
faar man Smerter i Nakken.

Mg. Hvorfor tog du da ej en Snaps?
Ser jeg en, siger straks jeg: Haps!

Gl. Jeg forsøgte ....

Gl. + Mg. Ja, det var dumt, horribelt dumt.

Gl. Jeg forsøgte med en Absinth
Jeg blev svimmel, min kære,
den til Hovedet fløj gesvindt,
det var tomt jo, desværre.

Mg. Færdselsulykker sker jo nemt,
men det gik dig vel ej saa slemt?

Gl. Hos P. Rasmussen ....

Mg. + Gl. Ja, det var sundt, utroligt sundt.

Gl. Hos P. Rasmussen Saft jeg fik
og Kartofler og Nødder.
Rank jeg gik paa et Øjeblik,
lige paa mine Fødder.
Jordbærkælderen Druer har,
som jeg hjem til min Kone bar.
Nu den herligste ...

Mg. + Gl. Ja, det var sundt, utroligt sundt.

Gl. Nu den herligste Fred vi har,
Frugtsaft blinker i Kanden,
og til Fest vi som Regel ta'r
Skodsborg Restauranten.
Hjemmet lyser af Sundhed nu —
Vegetarer, det er vi du!

Mg. + Gl. Vegetarer, ja, det er sundt
utroligt sundt!

Th. Spur.

FÆLLESSANG

Mel.: I Skoven skulde være Gilde.

I fyrre Aar der hænder
saa meget i et Land.
De Michael Larsen kender,
„Græsæder" kaldtes han.
Saa mangen velopdragen
forarget var og vred.
De kendte næppe Sagen,
det var vel Fejlen ve'et.

De tænkte, det kan være
saa hyggeligt at dø
ved „kraftig" Bøf at tære,
men Larsen gav dem „Hø".
Trods Slad'rens tusind Fødder
han fik det slynget ud:
At spise Frugt og Nødder
er Sundheds største Bud.

Hindhedes Frederik Madsen
Kartofler fik og Brød.
Skønt bedste Mand paa Pladsen,
led han dog ingen Nød.
Men Kødets Slaver stønner,
skønt slagne, stadig snu:
T r o d s Gulerod og Bønner
er Madsen til endnu!

Studenter og Studiner
P. Schrøder samlet fik,
med Telefonistinder
de i „Pomona" gik.
Endnu der findes mange
af Sundheds svorne Folk,
der synger muntre Sange
og er vort Livssyns Tolk.

Fru Poulsen var en Ildsjæl
med Tankekorn af Guld,
og „Svenn" og „Adam" er vel
af Vid og Charme fuld.
Fru Guldbjergs slanke „Gerda",
Christoffer, Anna Haahr
og andre har vi lært af
i disse mange Aar.

Hr. Egerod en Verden
med Vittigheder vandt,
og Spur ved Rigsdagsfærden
politisk Silke spandt.
Carl Ottosen har hævet
vor Sag til Himlen op;
det har en Livsdag krævet,
men han gi'r ikke op.

Hvis nogen Sulten lider
og ikke ønsker Kød,
og ned ad Strøget glider,
saa har han ingen Nød;
P. Rasmussen er Manden,
han træffer allerførst,
og Skodsborg Restauranten
den slukker Sult og Tørst.

Her holder vi nu Gilde
med samt den gamle Ørn,
som jo saa gerne vilde
fornøje sine Børn.
Til „H. L." sa'e hans Fader:
Du bli'r ej gammel, du!
Og saadan det jo lader,
thi han er ung endnu.

Vi om os helst vil skue
en Ungdom fin og god,
der bærer Livets Drue
fra Glædens lyse Flod.
Nu kalder vi de unge:
Følg med til Livets Fest,
de, der kan le og sjunge,
dog tjener Sagen bedst!

S-rius.